

רע"פ 3478/18 - אלכסנדר קמנקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3478/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אלכסנדר קמנקו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל וכל' מוסק, והשופטת ש' רנר) מיום 28.3.2018 בעפ"ג 22649-01-18 (רנר) מיום 28.3.2018 בעפ"ג 22649-01-18

בשם המבקש: עו"ד אלכס גפני; עו"ד מאיה ברקאי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל וכל' מוסק, והשופטת ש' רנר) בעפ"ג 22649-01-18 מיום 28.3.2018, בגדרו התקבל ערעור המבקש באופן חלקי, במובן זה שנגזרו על המבקש שמונה חודשי מאסר בפועל, תחת עשרת חודשי המאסר בפועל שנגזרו עליו ביום 27.11.2017 בבית משפט השלום בירושלים (השופטת ג' סקפה שפירא), במסגרת ת"פ 356-11-14.

2. על פי עובדות כתב האישום, המבקש עבד במשך כ-10 שנים בחברת "פרודיקטה" (להלן: החברה), עד לפיטוריו בחודש פברואר 2010.

עמוד 1

ביום 23.4.2011, סמוך לשעה 18:40, נכנס המבקש, ללא קבלת רשות בעלי החברה או הסכמתם, למשרדי החברה באמצעות הקשת הקוד לדלת הכניסה, שהיה ידוע לו מתקופת עבודתו בחברה. המבקש נטל חמישה כוננים קשיחים המכילים מידע רב וחשוב לחברה, המוערך במיליוני שקלים חדשים, הכניסם לתיקו ויצא מהמקום, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול אותם מבעליהם שלילת קבע.

3. לאחר שמיעת ראיות, הורשע המבקש בעבירה של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובעבירה של גניבה בנסיבות מיוחדות, לפי סעיף 384א(א)(2) לחוק העונשין - זאת תחת העבירה לפי סעיף 384א(ב), בה הואשם במסגרת כתב האישום.

4. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש, שהוגש בשלב הטיעונים לעונש, נכתב כי לפי התרשמותה של קצינת המבחן, המבקש מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, אינו מכיר בבעייתיות בהתנהלותו והוא שולל את הזדקקותו לטיפול. לפיכך, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר קצר שירוצה על דרך של עבודות שירות.

בקשה לשליחת המבקש לקבלת תסקיר משלים בעניינו נדחתה על ידי בית משפט השלום.

5. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, ומנה, בין היתר, את זכות הקניין והזכות לפרטיות של בעלי החברה, כמו גם את ההגנה על סודותיהם המקצועיים. בית המשפט נתן דעתו על התכנון שקדם למעשי המבקש ועל הנזק שנגרם לחברה ולבעליה כתוצאה ממעשיו, ומנגד, נשקל "תסכולו" של המבקש נוכח העובדה כי החברה נותרה חייבת לו סכום של כ-1,000 ש"ח, וכן נזקפה לזכותו העובדה כי לא עשה שימוש במידע שהיה אצור על הכוננים הקשיחים שגנב.

משכך, קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין שישה חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

6. בגזירת העונש הראוי בתוך מתחם זה, עמד בית משפט השלום על עברו הפלילי של המבקש, לו הרשעה אחת קודמת בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר, ועל החשש להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המבקש, כפי שהשתקף בתסקיר שירות המבחן בעניינו. כשיקולים לקולא, עמד בית משפט השלום על ניסיונות המבקש "לשמור על יציבות" בחייו המקצועיים והאישיים, ועל השיהוי הניכר בין ביצוע העבירות לבין הגשת כתב האישום, ובין הגשת כתב האישום למתן גזר הדין - סך הכל כשש שנים וחצי.

נוכח האמור, השית בית משפט השלום על המבקש עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל; ארבעה חודשי מאסר למשך שלוש שנים על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק י"א לחוק העונשין; חודשיים מאסר למשך שלוש שנים על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פרק י"א לחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 413; ופיצוי לחברה בסך 3,000 ש"ח.

7. המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי בירושלים, וטען, בין היתר, כי לא ניתן משקל מספיק

לפרק הזמן הממושך שחלף בין ביצוע העבירות לבין מתן גזר הדין בעניינו. כן נטען, כי שגה בית משפט השלום משלא אימץ את עמדת שירות המבחן, אשר המליץ בעניינו של המבקש על עונש מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות.

בהקשר זה, טען המבקש כי קביעת שירות המבחן לפיה הוא אינו מעוניין להשתלב בטיפול נבעה מחוסר הבנת את הצעת שירות המבחן, כפי שהוצגה בפניו. המבקש טען כי הביע את רצונו הן לעבור הליך טיפולי בפני בית משפט השלום, ואף ציין כי השתלב בטיפול אצל קרימינולוגית חברתית-שיקומית, וצירף כראיה דו"ח טיפול המעיד כי הוא "משתף פעולה בהליך הטיפולי בצורה מלאה ומיטיבה".

8. נוכח כל האמור, טען המבקש כי שליחתו להליך טיפולי וריצוי עונשו במסגרת קהילתית יאפשר לו להתחיל בשיקומו, והדבר "עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי".

9. בית משפט קמא קיבל את הערעור באופן חלקי, תוך שקבע כי:

"לא ניתן לומר כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא, אך לאור גילו של הנאשם ועברו המינורי, ניתן להעמיד את עונש המאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם".

הבקשה למתן רשות ערעור

10. בבקשתו, חוזר המבקש על עיקרי טיעונו שהוצגו בפני בית משפט קמא, בכלל זה בדבר התמשכות ההליכים בעניינו, כמו גם המלצת שירות המבחן על ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. כן נטען כי מדובר במאסר ראשון עבור המבקש, שהינו אדם מבוגר ללא עבר פלילי "משמעותי או רלוונטי", וכי הוא עובר הליך טיפולי, כפי שהוצג בפני בית משפט קמא.

לפיכך, עותר המבקש לקבלת רשות ערעור, ולהמרת עונשו ב"עונש שניתן לרצותו בעבודות שירות", חלף מאסר מאחורי סורג ובריח.

דין

11. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

12. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים, מקום בו מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר הוכח כי למבקש נגרם עיוות דין מהותי. זאת ועוד, בקשת רשות ערעור העוסקת אך בגזר הדין תתקבל רק כאשר סטה בית המשפט באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

13. המקרה דנן אינו נופל בגדרם של אותם מקרים חריגים. למבקש לא נגרם כל עיוות דין, והעונש שהושת עליו מצוי במתחם הענישה המקובל לעבירות מהסוג אותו ביצע. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

14. למעלה מן הצורך, לא מצאתי כי מתעורר צורך להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא. אכן, אין חולק כי קיימת חשיבות לאינטרס השיקומי של מבצע העבירה, אך וודאי שאין מדובר בשיקול היחיד שיש לקחת בחשבון בעת גזירת עונשו.

15. בית משפט קמא נתן דעתו על טענות המבקש בדבר ההליך הטיפולי בו החל, אך ציין כי "יש בו [בהליך הטיפולי - י' א'] להעיד על שינוי מגמה חיובי בהתנהלות המערער [המבקש - י' א'], אך אין בכך להפחית מחומרת מעשיו".

כמו כן, עיון בפסקי הדין מעלה כי הערכאות הקודמות אשר דנו בעניינו של המבקש בחנו את מכלול טענותיו, בכלל זה באשר לנסיבותיו האישיות, כמו גם באשר לשיהוי הרב בהגשת כתב האישום ובהתמשכות ההליכים בעניינו, ואף ניתן להן משקל מסוים עת הפחית בית משפט קמא מעונש המאסר בפועל שהוטל עליו.

נוכח כל האמור, לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה.

16. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג באייר התשע"ח (8.5.2018).

שׁוֹפֵט